

Arnhem, 19 maart 2023

Lieve Lientje,

Een voorhoede van drie oranje tulpen
staat vroeg te bloeien in de achtertuin,
van de rest staat het blad in groene tongen hoog,
klaar om in kleuren uit te barsten.

Een merelpaar vlecht een nest in de klimophaag
en wij hebben de groene aanslag van de picknicktafel geschrobd -
het leven verplaatst zich langzaam weer naar buiten.

Het was de Idus van maart deze week.
Een omineuze dag.
In Shakespeares tragedie Julius Caesar
wordt de zittende macht door een ziener gewaarschuwd
voor de Idus van maart.

De zittende macht luisterde natuurlijk niet,
dat is meestal zo;
het is prettiger de Cassandra's die over naderende rampspoed roepen te negeren,
dan je comfort te offeren -
met je vingers in de oren hoef je de sirenes niet te horen.

En daarbij:
voor iedere waarzegger valt er wel een niet-waar-zegger te vinden.

Zo is er in de afgelopen tweeduizend jaar weinig veranderd.

De Idus van maart viel dit jaar op verkiezingsdag
en net als in de Senaat destijds
werd er deze week afgerekend met heersers
die zich onaantastbaar waanden.

Gelukkig houdt de overeenkomst daar op, toch?
We hoeven geen dolken met mestvorken te vergelijken,
er is geen druppel bloed gevloeid
en ook de burgeroorlog die in Rome volgde
zal ons worden bespaard.

Ik ben geen ziener,
maar al helemaal geen onheilsprofeet.

Zelf heb ik nooit macht geambieerd,
misschien heb ik teveel koningsdrama's gelezen,
ook betwijfel ik of dit volk werkelijk geregeerd wil worden,
dus ik benijd je niet.

Ik wens je wel veel sterkte;
de kroon waarmee de kiezer je kroont
blijkt in ons land vaak een kroon van lood.

En hou dan het hoofd maar eens geheven.